

Verliefd op verpleegkundevak

Onze collega's zijn veel meer dan ambulancemedewerkers. Het zijn mensen met hun eigen, bijzondere verhalen. Neem Daniël Winterink. Niet alleen redt hij levens als verpleegkundige op de ambulance in onze regio, ook op de intensive care van Onze Lieve Vrouwe Gasthuis (OLVG) in Amsterdam zet hij zich vol passie in voor anderen.

De gespecialiseerd verpleegkundige uit Noord-Holland zegt met een grote glimlach dat de liefde hem naar Gelderland-Midden heeft gedreven. "Oorspronkelijk kom ik uit de omgeving van Amsterdam, maar ik ben in Ede gaan samenwonen met mijn vriendin. Had je mij tien jaar terug verteld dat ik hier terecht zou komen, dan had ik je hardop uitgelachen. Achteraf is deze stap juist goed voor mij geweest, want hier waren vacatures."

Daniël had ook nooit verwacht verliefd te raken op het stadsziekenhuis van Amsterdam. "OLVG past bij mij, omdat je als verpleegkundige meer autonomie en verantwoordelijkheid krijgt dan in een academisch ziekenhuis. Het gekke is dat ik nooit in het ziekenhuis wilde werken, dat leek mij helemaal niks. De ambulance heeft mij wel altijd getrokken. Maar ik wist dat ik daarvoor het ziekenhuis in moest, dus ik dacht: dat wordt niks."

Tijdens de studie Sociaal Pedagogisch Werk ging zijn hart sneller kloppen voor verpleegkunde. "Ik werkte in een instelling voor verstandelijk gehandicapten op een afdeling waar bewoners revalideren. Zij hadden meer medische zorg met technische handelingen nodig. Daar is mijn interesse voor verpleegkunde ontstaan. Daarna heb ik de basisopleiding Verpleegkunde gedaan en mij gespecialiseerd met de Intensive Care-opleiding. Zo heb ik alsnog de ambulance bereikt."

Waarom trok de ambulance hem van jongs af aan? "Ik zoek spanning in mijn werk. Ambulanceverpleegkundige is geen alledaagse baan, hoewel het in de basis hulpverlening blijft. Alleen je doet het op allerlei locaties met allerlei problemen. Op den duur wordt alles routine, maar het blijft wel een uitdagende routine."

Daniël werkt sinds 2011 één dag per week in OLVG. "Op de IC, hoog en droog. De IC is heel technisch. Bij de patiënt staat veel apparatuur. Maar hoe technisch ook, ook hier geldt dat het goed zorgen blijft voor mensen en hun naasten. En goed zorgen betekent in ieder geval er zijn voor mensen, ze verzorgen."

Het Amsterdamse leven biedt volop uitdagingen in Daniëls' werk. "In Amsterdam heb je specifieke problematiek met meer toerisme en drugs- en alcoholgebruik. De mensen daar zijn wat directer en mondiger. In Gelderland-Midden zie je een verschil tussen mensen uit de stad en van het platteland, maar doorgaans is de sfeer gemoedelijker."

Over geweld tegen hulpverleners zegt hij: "Incidenten zijn er. Toch valt of staat alles met hoe je zelf omgaat met mensen. Iemand reageert vaak emotioneel, doordat hij dronken is of uit angst. Als je een ander serieus neemt en het idee geeft dat je hulp verleent, dan kom je samen eruit", ervaart Daniël, die gelukkig is in zijn jobs. "Ik vind de combinatie tussen de IC en ambulanceverpleegkundige superleuk."

Op de hoogte blijven?

Volg ons ook op social media!

